

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szombán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Griesman 1. antikvar üzletében, Falkenstein Soma dohányüzletében, Nagy Lajos, Griesmann 1., Gubás F. és Weisz Józsi füzérekereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városházter 4. szám.
(Markó-ház.)
Szerkesztő otthon található egész nap

KIADÓHIVATAL:
hova a nyilttettek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Széchenyi-utca 45. sz.

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Félnek Kossuth nevétől!

A háromszázados osztrák armány, fekete gyűlölet és sárga irigység kaján démona ismét előre küldte huhogó és vijjogó kétféjú madarát, hogy bevágja csőrét a magyar nemzet testébe. A Kollonits, Schwarzenberg, Bach és Schmerling semára alkotott és képére teremtett függőnek gúnyolt felelős magyar kormányzatának gúnyos tagja Hieronymi úr háttérbeadanná igyekezett magát tenni a kamarilla gyászos történelmének annaleseiben: kézzel-lábbal dolgozott azon, hogy Kossuth Ferencz ne lehessen czeplédi választó.

Most meg azon fáradság kegyelme, hogy Kossuth Ferencz visszahonosítása halasztassék el ha lehet ad graecas calendis Wekerle és érdektársai a »Szabottel«-hez címzett cég tulajdonosai, de voltaképen a bécsi hatalom agensei, jelenleg pedig politikai agent provokateurjai: telekürtölik officiozus sajtójukban a világot, hogy Kossuth Ferencz vidéki körútja mily veszélyes, mily czéltalan, nevetséges stb.

A bécsi főkönyhamester, kik abban a bizonyos üstben főzik már háromszáz év óta a magyar nemzetnek a mérget, megint összebujtak, hogy miképen lehetne a keserű labdacsoakat a »hű magyarok«-nak ismét beadni. A »Pressek« és a különböző osztrák légyapapirosok sans gene beleavatkoznak belügyeinkbe és Kossuth Ferencz ellen agitálnak. Hja! Félnek Kossuth nevétől! A nagy Kossuth fiának puszta megjelenése úgy megrémítette a kormányt és az amugy se bátor bécsieket, hogy most egymásnak zörgő csontjaiba kapaszkodnak s jajveszékének, hogy mi lesz ebből?

Nos tisztelt remegő atyafiak, egyéb nem történik, minthogy a magyar nemzet mint egy ember kezét fog és talpra áll, hogy végre valahára kivívja Magyarország függetlenségét.

Kossuth ezt akarja és tisztességes eszközökkel óhajtja keresztülvinni, tehát malicia a kormány kitartott sajtója részéről a bornirt inszinuáció; vízió és képtelen agyrem a hálósipkás bécsiektől az a kétségbeesett kapkodás, melyet most tanusítanak Kossuth körútja alkalmával. Wekerle bécsi utja is kapcsolatban van ezzel s a kik Kossuth nevétől félnek, ezek most expediensüket Wekerlét arra akarják felhasználni, hogy talán Kossuth ellen illegális rendszabályokhoz nyuljon.

Azonban mi résen vagyunk s nem fogjuk engedni, hogy az a kormány, mely a megdicsőült Kossuth Lajost kitagadta, most fiával szemben tapintatlan módon bánjon el, avagy akadályokat gördítsen komoly politikai akciójához.

Csak hadd ünnepelje a romlatlan független magyar nép Kossuth Ferenczet, hisz ő most a függetlenségi párt vezére, ő benne összpontosul minden reményünk, mert csak ő velevívja ki régi törekvésünket: Magyarország függetlenségét.

Tudjuk, hogy ellenségeink nem riadnak vissza semmiféle eszköztől, csak hogy aknamunkájuk sikerüljön; tudjuk, hogy a magyar nép felvilágosítása nem tetszik a sötétségben bujkálóknak; tudjuk azt is, hogy a közjogi ellenzék tértoglalása a bécsiek csontvázában a velőt megfagyasztja: de ez minket ne riasz-

szon vissza, a küzdelmet ne hagyjuk fel, az elénk dobott keztyűt felvesszük s Kossuth Ferencz immáron kibontott zászlaja alá sorakozunk és egy szívvel-lélekkel kiáltjuk:

„Ha te velünk, ki ellenünk!“
Magyar nép! Fogadd örömmel a nagy Kossuth méltó fiát és kiáltását, hogy Bécs falai is megremegjenek: „Éljen Kossuth Ferencz!“
Karcfalvi.

Az új főispán.

Ő felsége Dr. Miklós Gyulát az edelényi választó-kerület országgyűlési képviselőjét Borsodvármegye főispánjává kinevezte.

Az ő kinevezését mi nem pártoltuk soha, mellette nem irtunk, nem agitáltunk soha: azért ez a kinevezés bennünket nem is örvendeztetett meg, mert dr. Miklós Gyulát kinevezése előtt politikai ellenfelünknek tekintettük s mint ilyen ellen becsületes meggyőződéssel érveltünk, irtunk.

A helyzet megváltozott. Megszűnt képviselő lenni, tehát többé nem tekinthetjük őt politikai ellenfelünknek sem; ő felsége kinevezte, az ő akarata előtt meg kell hajolnunk, az ő állását tiszteletben kell tartanunk.

Ebből az álláspontból akarjuk őt ezentúl tekinteni s mi mindaddig, míg főispáni hatáskörében igazságosan fog eljárni, míg a pártkérdéseket ő fel nem veti, míg megmarad abban a semlegességi helyzetben, melyet állása megkövetel s előír, míg nem fogja a kedélyeket önmaga ellen ingerelni: addig mi őt bántani nem fogjuk, mert vármegyénk első emberével, vezetőjével szemben az állását méltán megillető tisztelet ezt követeli.

A helyilapok — a mi lapunk kivételével — hozsánát zengenek neki kisebb-nagyobb kaliberű cikkekben. Ne vezessen ez félre senkit. Annak a nagy dicsőretnek nincs alapja, tehát figyelemre sem méltó.

Legjobb volna, ha laptársaink is a várakozó álláspontra helyezkednének s akkor fogának a dicsőretbe, a mikor valami dicsőrt valót találnak. Mi így teszünk. Biztosítjuk a főispán urat, hogy nem leszünk mi sem utolsók, a kik meglátjuk, ha ő valami jót tesz, valami helyeset művel a közérdekben. Van itt a vármegyében sok tennivaló, van sok olyan rossz, a min változtatni szép és jó dolog volna — s a min változtatni kell. — Itt van a város rendezése, a mely óriási munkánál a főispáni befolyásra, tekintélyre, jóakaratra és hathatós közreműködésre igen nagy szükség van, ott van a közegészségügy rendezése, különösen a mai válságos időben, a midőn a difteritiaz, skarlát s trahoma rémein felül még a kolera is jelentkezni kezd, hogy kétségbe ejtse a közönséget. Ezen ügyek elintézéséből is ki kell vennie a maga részét a főispáni hivatalnak, melynek ethikai kötelessége példaadással előljárni különösen ott, a hol nagy a baj, imminens a veszély, a hól a tömegeket s kétségbeesett embereket kell bátorítani, megnyugtani, esetleg lecsillapítani, nehogy a huszti esetek itt is ismétlődjenek.

Azután mi borsodiak igazán szégyeneljük magunkat a miatt, hogy vármegyénkben még vannak olyan községek is, a melyek nem tes-

testül-lelkestől magyarok, a melyekben a nép nyelve nem a magyar nyelv. Keveset beszélve ezen kényes kérdésben, óhajtjuk a megyei kormányzattól ezen sajnós állapotnak megváltoztatását. Tegyen valamit a főispán úr ezen községek megmagyarosítására. A nép, ez a szorgalmas, derék, jóra való tót nép maga fogja legszivesebben üdvözölni a főispánt, ha át fogja adni őket annak a nemzetnek, a melynek állami kötelességében már évszázadok óta boldogan s megelégedetten élnek, csak a felett szegyenkezve, hogy nem adatott nekik alkalom ahhoz, hogy teljesen, nyelvben és érületben magyarok legyenek.

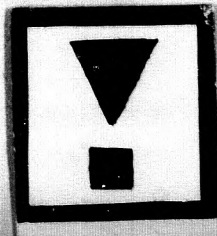
Ne hanyagoljuk el az ipari, kereskedelmi és pénzügyi érdekeket sem. A főispán a maga tekintélyével sokat tehet ezen a téren, létesíthet új iparvállalatokat tőkéje s neve befolyásával, mely a siker garanciájának vétetik, s mely az egész megyét egy közös érdekbe vonhatja bele, hogy abban mindenki boldogulhasson.

Szóval sokat és nagy dolgokat tehet az az ember, a ki a főispáni székben ül, ha tenni akar s dr. Miklós Gyula fiatal, egészséges tetterős ember — tőle meg is várjuk, hogy tegyen, a mi tehetségétől erejétől telik.

Tettei után fogjuk őt méltatni. A mit eddig tett, jót vagy rosszat, azt elfeledjük, a nem mult egy új főispánnak. Mi tőlünk megkapja azt a bizonyos fehér lapot, mely 1867 óta nálunk már igen ismeretes, melyre csak tetteket szabad leírni, olyan tetteket, a melyek maguk beszélnek el szerzőjük biográfiáját.

— Herman Ottó, városunk déli kerületének országgyűlési képviselője — mint a „Magyar Hírlap“ írja — az ezredéves kiállítás halászlát osztályának rendezése céljából ismét halászlát tanulmányutra indult. Ezuttal az alsó-tiszai halászlát tanulmányozza s felesége kíséretében utazza be a Szeged alatt lévő híres halászláttelepeket. Ennek a közleménynek aligha van valami alapja, mert mi nem tudjuk elhinni, hogy Herman Ottó éppen most, midőn az országgyűlésen a költségvetést tárgyalják, otthagyja képviselői székét és tanulmányutra induljon. A dolgotban annyi igaz, hogy Herman Ottó vasárnap szeretett nejével együtt elkísérte Kossuth Ferenczet Szegedre, a mely városnak Herman Ottó egykor országgyűlési képviselője volt és résztvett a nagy hontalan fiának tiszteletére rendezett ünnepségekben. Herman Ottó Szegeden beszédet is tartott. A népgyűlésen ugyanis mikor Kossuth Ferencz nagyhatású és elragadó beszédét megtartotta, a közönség hangosan követelte, hogy: Halljuk Herman Ottót! És nem nyugodott addig, míg nem beszélt. Herman Ottó aztán beszélt röviden. Elmondotta, hogy a mai napon, midőn Szeged szíve megdobbant, minden magyar ember szíve, az övé is megdobbant s az igazi liberalizmus és függetlenség ül ma ünnepet a nagy magyar alföld fővárosában. Olyan lelkesedést idéztek elő szavai, hogy le kellett jönnie az erkélyről a nép közzé, hogy kezét szoríthassanak egykori képviselőjökkel.

— A „Borsodmegyei Lapok“ tegnapi számának vezércikke városzerte általános megbotránkozást szült. Kossuth Ferencz utjáról zeng rettenetes éneket a megrémült kormánypártnak ez a miskolczi szöcsöve s olyanokat mond, a melyeket jó és igaz hazafi nem bocsáthat ki a száján — istenkáromlás nélkül. Mi éppen azért nem is cizálunk abból a cikkből egy betűt sem, nem bocsátunk a lappal polémiába; hanem felhívunk mindenkit, a ki netalán azt a cikket még el nem olvasta, hogy olvassa el. Abból a cikkből megláthatja minden jóérzésű ember: micsoda eszközökkel dolgozik a kormánypárt a legtisztább eszmék és célok ellen. A „Pesti Napló“ is közölt vasárnap hasonló tartalmú cikket Kossuth Ferencz ellen, azt Kolozsváron a tanuló ifjuság megégette.

Jókai és Kossuth Ferencz.

Olvassunk a fővárosi lapokból bizonyára értesültek arról, hogy Jókai Mór, hazánk koszorús írója, kit ez év elején oly nagy ünneplésben részesített a nemzet, mint egy fejedelmet s szegénysége dacára fejedelmi jutalmat adott neki, nyílt levelet intézett Kossuth Ferenczhez, melyben ez a sárgafeketévé változott ősz hazafi óva inti Kossuth Ferenczet, hogy . . . mire is inti? arra, hogy — **ne izóljen!**

Kossuth Ferencz erre a levélre azt üzenhette volna, hogy: Jókai bácsi! a ki a Pegazus mellett öreg napjaiban kétféjű sason is nyargal, a kinek az egy magyar hazán kívül még egy „tágasabb” hazája is van (mig a Kossuth fiának csak egy hazája van, azt is el akarják tőle vitatni) — **ne mókázzék!**

De Kossuth Ferencz nem így válaszolt. Kossuth Ferencz Szegeden vasárnap délután olvasta el Jókainak a „Nemzet”-ben hozzáfűrt nyílt levelét. Rögtön meg is fogalmazta rá a választ, mely következőleg hangzik:

Szeged, nov. 11.

„Kedves és tisztelt barátom! Én a te nevedet gyermekkoromban tanultam meg tisztelni és azon gyászos napon, midőn atyám ravatala mellé álltál, megtanultam személyedet szeretni. Öröm és tanulság volna tehát reám nézve veled vitatkozni, de mégis engedd meg, hogy ezen alkalommal ezt ne tegyem. Azon kérdést, melyet te felhoztál azon nyílt levelében, melylyel megtiszteltél, több mint két évtized óta vitatja az országnak két nagy pártja. Dicsőült atyám is nyilvánítá véleményét e kérdésről. En atyám oldala mellett tanultam magyar maradni, magyar hazámért szeretni és tőle tanultam a magyar viszonyokat ismerni! Te, a ki a szív és ész embere vagy, természetesen fogod találni, hogy ilyen mester tanait lelkemből nem lehet kiirtani senkinek.

Oly ember vagyok, ki komolyan és higgadtan szoktam foglalkozni. — Megtanultam az élet azon iskolájában, hol polgárosult államok a mesterek

Azt, hogy mit, mikor és hogy lehet tenni, tévedhetek, de szándékaim tiszták és szívem nyílt, átlátszó, mint egész életem.

Nem járok babérokat szedni. Sokszor köteles szerénységemet bántja a lelkes fogadtatás, de midőn rá gondolok, hogy az élelivalgás azon nagy szellemnek van szánva, ki életet vezet, míg el nem költözött, feldobban szívem és látom, hogy helyesen teszem, ha ismerkedni megyek a magyar néppel, mielőtt a polgári kötelességek teljesítése terére lépnek, én ki 44 évig távoll voltam hazámtól.

Szükséges, hogy megismerjem azon országot, melynek érdekeit védeni s előmozdítani leszek én is hivatva, midőn visszanyerem polgári jogaimat és ha erre engem egy választókerület érdemesnek talál. Ez minden állampolgárnak joga, Kossuth fiának pedig kötelessége, nem törődve a félreértésekkel.

Ne vitatkozzunk tehát tisztelt és szeretett ősz barátom. Haladjunk lelkiismeretes meggyőződésünk eltérőleg bár, de egyenes utjain és hidd meg, hogy mindig boldog leszek, midőn érdemteljes jobboldat megszoríthatom.”

Kossuth Ferencz.

„Bánk bán” költőjéről.

(Befejező közlemény.)

Írta: **Janovics Jenő.**

Négy éve porladt már a költő a hantok alatt, midőn az egyetlen igaz magyar tragédiát a legkitűnőbb magyar tragikus föltámasztá halottaiból. 1834-ben Kolozsvárott Egressy Gábor jutalomjátékául „Bánk-bánt” választotta. Ez volt „Bánk” premiérje Magyarországon megírása után husz esztendővel. Magáról az előadásról vajmi keveset tudunk. Ide osztatjuk egy egykori tudósítónak, a „Honművészen” megjelent referáciáját:

„Szerző helyesen találta el a feltűnő karaktereket s nálunk, hol középszerű eredeti darabot is oly gyéren irnak, egy marad a jobbak közül.”

A következő évben már Budán találkozunk „Bánk bánnal”. A mint Kolozsvárott a legnagyobb magyar tragikus vont a ki Bánkót a feledés homályából, ugy Budán a legkitűnőbb magyar tragika érdeme, hogy a darab előadásra került. 1835 február 27-re u. i. Kántorné választotta jutalomjátékául. A „Honművész” 1836. február 26-iki száma előre felhívja ez előadásra a közönség figyelmét: „Figyelmeztetés! Jövő pénteken, febr. 27-én Kántorné asszonyon jutalomjátékául először adatik „Bánk-bán” eredeti szomorújáték 5 felvonásban, néhai Katona József szerzeménye szerint. Nemcsak a nemzeti darab szerencsés választása és hajó-hidunk készlete, hanem leginkább e jeles színészünk bokros érdemei a magyar színészet pályáján kellemes reménységgel biztatnak, hogy a jutalmazandó sikeresen részesülend budapesti magyar közönségünk nagylelkűségének bizonyítványaiában.” Ez előadás alkalmával a főbb szerepek a következőleg voltak kiosztva:

Bánk — Bartha.
Melinda — Lendvayné.
Petur — Tóth.
Ottó — Lendvay.
Biberach — Megyeri.
Gertrud — Kántorné.

Íde iktatjuk az előadásról a „Honművész” referáciáját, mely annál érdekesebb, minthogy a jelzett

folyóirat színházi rovatát ez időben Garay János vezette:

„E darab eredeti színműveink között bizonyára egyik főhelyet érdemelne színi hatásra nézve, ha azok belőle kihagyatnának, melyek untatók és nem miveit színpadra valók: nevezetesen a hosszú elmélkedések, elbeszélések, a szenybecsmérlések, s több, más nyerseségek, melyeket a miveltebb izlésűek megdöbbenés, kacagás és néma sziszegés nélkül nem hallhattak. Ezen utóbbi czikkelyek csak durva nemzetek erkölcsseihez, aljasabb színpadra s ily aljasabb néposztályhoz is illők, s a nemesebb publikum előtt, soha tetszés nem nyerhetnek. . .”

A mint látjuk, Bánk Budán sem aratott valami kiváló sikert: másfél esztendei pihentetés után, 1836. november 1-én veszik elő újra. Ez volt első előadása Bánknak, midőn nem egyes művészek választása folytán, hanem a színházgazgatóság jóvoltából került a színpadra tragédiánk.

Az előadás — mint az alábbi színlepon is látható — színművészetünk legjelesbejei, egy Bartha, Egressy, Kántorné, Megyeri, Szentpétery, Lendvayné stb. vettek részt.

Íme, az előadás színlepleje:

Novemberi bérllet. 1-85 szám.
Szabad királyi nemes Buda fővárosa színházában.
Nemzeti játékszín.

Kedden, november 1-sőjén 1836.

BÁNK BÁN.

Eredeti szomorújáték 5 felvonásban. Írta: Katona József.

SZEMÉLYEK.

II. Endre magyar király	Jáncsi ur.	Miklós bán	—	Udvarhelyi ur.
Gertrudis királyné	Kántorné assz.	Simon bán	—	Szigligeti ur.
Bela	—	Zászlós ur	—	Ifj. Udvarhelyi ur.
Endre gyermekei	—	Petur bán bichori főispán	—	Szentpétery ur.
Mária	—	Miokha bán a királyfiak nevelője	—	Somogyi ur.
Ottó Berchtoldnak merániai hercegnek fia	Gertrudis özvegye	Solom mester fia	—	Ifj. Egressy ur.
Bánk bán Magyarország nagy ura	Bartha ur.	Bendeledben Izidóra turingiai leánya	—	Bartháné assz.
Melinda neje	Lendvayné assz.	Udvarnik ur	—	Javi ur.
Soma fiaiskájok udvarnál	—	Biberach kőbor vívász	—	Megyeri ur.
		Tiborcz paraszt	—	Szilágyi ur.
		Békételenek	—	Molnár ur.
			—	Daragi ur.

Zászlós urak, vendégek, udvarnokok. Udvari asszonyok. Vitézek. Békételek. Katonák. Jobbágyok. Történik 1213 év vége felé.

E mai játékkal kezdődik a novemberi bérllet 15 játékkal, a bérlletár következő:

Közép páhoj 42 for. vált. Felső és alsó páhoj 35 for. vált. Földszinti zártaszék 5 for. 50 d. vált. Földszinti 4 for. 10 dr. vált.

Bérlleti jegyeket előre váltani lehet reggel 9 órától kezdve 12-ig. délután 2-től 4-ig. a színházban, a rendelt órákon kívül pedig mindenkor Kymeyer pénzeszedő urnál a gr. Teleki házában.

Bérlletár: Középpáhoj 5 for, Felső és alsó 4 for, Zártaszék 1 for. Földszinti 50 kr. Másod emeleti zárt hely 50 kr. Második emeleti első hely 30 kr. Karzat 15 kr. váltóban.

Kezdete 7-édfél órakor. Vége 9 előtt.

Jövő Csütörtökön. November 3-ikán Udvarhelyi Miklós jutalomjátékául adatik: Zampa nagy daljáték 3 felvonásban. Írta: Melesville. Muzsikáját szerette: Herold. Selmenrich Friderika után fordította: Szerdahelyi.

Közzöljük egész terjedelmében egy egykorú tudósítónak az előadásról való referáciáját, mert — különösen az előadókra nézve — érdekes följegyzések vannak benne:

„1836. nov. 1-én az új bérlletet „Bánk-Bán” szomorújáték (Katona József műve) kezdé meg. A czimszerepet Bartha ur személyesíté, gyakran megtapsoltatva. Sajnálni lehet, hogy e ritka s megrázókodtató organummal bíró színész ezt szaválásának árnyékaitra nem szokta használni, sőt mint ma annak rendkívüli erejét egyiránt használja a lágyabb és szokott társalkodási hangot kívánó jelenetekre is. Ha ő a hangmodulációt szabály szerint alkalmazná és így művésziileg használná, kétszeres hatás követné előadását, de így mint ma, ereje verdesi a hallgatók füleit; lehetetlen, hogy ezek az ily szavallást helybe hagyják, sőt kellemetlennek ne tartásák, öltözete igen czifra és ékes volt, de nem magyar, hanem illyriai: pedig Bánk volt, ugyan e catastropha előtt Horváth bán, de most nem, hanem csupán magyarországi nádor. Pompásan és helyesen öltözködtek Kántorné (Királyné) és Lendvayné assz. (Melinda), kik tündöklő fényei voltak e mai érdekes színműnek, melyet vajha több néző látogatott volna. Ma is óhajtottuk, bár a veres kréta rövidíthetne e színműben, mely sok kihagyhatóval bír, kivált Bánk szerepeiben, mely tömve van üres sóhajtsókkal, hosszas és lármás dühöngő, czáltalán elmélkedésekkel, melyekkel a szerző ezen keveset tevő, de sokat beszélő szerepet megrakni, sőt terhelni törekvők. El lehetne hagyni több más, kevésbé érdekes jelenetet is, melyekkel a mutatvány érdeke nem szaporíttatik, hanem inkább folyamatja hosszítottatik és untatóvá tétetik.”

Íme így irnak még 1836-ban is arról a műről, a melyre néhány év múlva kimondja a műbírálat, hogy a legkitűnőbb, az egyetlen igaz magyar tragédia, mely a shakspeareket kivéve bármely külföldi drámával kiállja a versenyt. A nemzeti színház megnyitása előtt, „Bánkban” többször elő nem adatott. Az állandó hajlékban pedig 3 év múlva, 1639-ben

került először színre, még pedig újra Egressy Gábor jutalomjátékául.

A költő azonban, ki nem érthette meg „Bánk-bánjának” színrehozatalát, nem is élvezhette dicsőségét, midőn műve első nagy diadalait kezdette aratni, sirjában porladt már, hová ismeretlenül és koszorú nélkül szállott.

H I R E K.

— **Kossuth Ferencz Miskolczon.** Egy budapestről vett távirati értesülés szerint megirtuk, hogy Kossuth Ferencz e hó 19-én városunkat is meglátogatja. Illetékes helyről vett értesülés szerint: Kossuth Ferencz körüljárva meglátogatja városunkat, de nem e hó 19-én, hanem csak e hó utolsó napjainak valamelyikén.

— **Városunk lelkes honiányai,** értesülvén arról, hogy Kossuth Ferencz legközelebb városunkat is meglátogatja, már mozgalmat indítottak a maguk körében, hogy a nagy hontalannak méltó fiát szeretettel és lelkesedéssel fogadják. Nap-nap mellett jönnek lapunk szerkesztőségébe kérdőkördni, hogy: mikor jön? Mi természetesen biztos határidőt még eddig nem tudván, csak annyit mondhattunk hogy: csak készüljenek. Ennek a hónapnak a végén biztosan eljön. A nők tehát már nagyban készítik ünneplő ruháikat, előre örülnek, hogy a nagy Kossuth fiát színről-színre megláthatják. Hogy városunk irányadó férfiai miképpen gondolkodnak a fogadtatás módzatai felől, arról még ekkoráig nem hallottunk. Ideje volna már, ha ők is mozognának. Szégyen volna városunkra, ha a lelkes fogadtatás tekintetében hátrább maradnánk más városoknál.

— **A sajo-vamosi ev. ref. lelkészválasztás ügyében** e napokban fejeztek be a hivatalos vizsgálatot. Ebben az ügyben nem a felső-borsodi egyházmegye bírósága, ahová az ügy elbírálása tartoznék, fog ítélni, mert a választás dolgában több ezen egyházmegyéhez tartozó tanácsbíró érdekelve van. Feltehetőleg az ügyiratokat Kun Bertalan püspökhöz, a ki az ítélet meghozatalával egy más egyházmegyét fog megbízni.

— **Ezüstmenyegző.** Szintay Dániel, városunk közbecsültsében élő derék polgára e hó 10-én ünnepelte szerettét nejevel Herrvöll Zsuzsánna asszonnyal házasságának 25-ik évfordulóját. A derék házaspárt ez alkalommal a rokonok és jó barátok egész serege kereste fel, hogy jó kívánataiknak kifejezést adjanak. Mi is szívesen üdvözöltük őket s kívánjuk nekik, hogy majd az aranylakodalmat is hasonló jó egészségekben ünnepeljék meg.

— **Esküvő.** Róna Sándor budapesti hivatalnok vasárnap vezette oltár elé Stiller Etel kisasszonyt, Stiller Ignác helybeli kereskedő kedves leányát, a miskolczi izr. új imaházban.

— **Eljegyzések.** Ivánko Lajos üzletvezetőségi tisztviselő eljegyezte Kardos Clementina kisasszonyt Gyöngyösről. — Glattstein Adolf helybeli nyomdász-segéd eljegyezte Fleischer Cecília kisasszonyt Putnokról.

— **Halálozás.** Megrendítő halálesetről veszünk értesítést: Goldman Mór városunk köztisztviselője álló nagykereskedője vasárnap este, pár napi kínos szenvedés után, pokoltályogból keletkező vérmelegzés következtében elhunyt. Temetése tegnap ment végbe nagy részvét mellett.

— **Ügyvédi iroda egyesítés.** Dr. Németh Imre és Dr. Engel Arnold ügyvédek a városunkban már évek óta külön-külön fennálló ügyvédi irodákat f. hó 15-én egyesítik — s mint ilyet egyesítve fogják ezentul ketten vezetni. Irodájuk Városháztér 4. sz. alatt a Dr. Markó féle házban lesz azon helyiségben, a hol eddig Dr. Németh Imre ügyvédi irodája s lapunk szerkesztősége van.

— **A főispáni ünnepségek** programját vasárnap állapította meg a rendező bizottság. Lesz tehát e hó 19-én díszkivonulás, díszbevonulás, díszközgyűlés, díszbebéd, díszelőadás és a többi, minden csupa dísz! Úgy halljuk, hogy a polgárság is csupa merő díszben várja majd ő méltóságát!

— **Az új főispáni titkár** — mint kitűnő helyről értesültünk — Törös Ferencz s-arnóthi körjegyző lesz, ki legközelebb ki is fog neveztetni. Miután e tisztséghez jogi kvalifikáció is szükséges s miután még ezzel Törös Ferencz nem rendelkezik ez ideig, míg jogi diplomáját megszerzi, addig Hézszer jelenlegi főispáni titkár marad. S ha Törös megszerzi jogi diplomáját, azonnal ki fog neveztetni. Hézszer Kálmán a belügyminiszteriumban segédfogalmazói rangban fog beosztatni.

— **Városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselő-testülete f. hó 15-én d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. A rendőri iktató választása. — 2. A Szalay- és Éles-féle telkek megvétele feletti határozat. — 3. Az építészeti bizottság jelentése a N.-Hunyad-utca szabályozási vonala megállapítása tárgyában. — 4. Jelentés a mezőgazdaságról szóló törvény életbeléptetése iránt.

— **A mai jutalomjáték.** Csókáné Almássy, Julia asszony, a miskolczi színház drámai művésznőjének jutalomjátéka ma leend. Színre kerül Ohnet György világhírű, nagyhatású társadalmi színműve: Sára grófnő, melyben a czimszerepet a jutalmazandó

a főbb szerepet Bera Paula, Lányi Irma, Várhidy Rózsika, Kazaliczky, Baghy, Janovics, Breznay, Mátray, Kiss, Sárközy és Nyáray játsszák. A mai jutalomjáték iránt már hetek óta feltűnő érdeklődés nyilvánul közönségünk körében s hiszük és reméljük, hogy közönségünk a kitűnő tehetségű művésznőt, ki minden egyes fellépésénél igazi és kellemes élvezetet nyújtott rutinírozott játékaival, méltóan fogja megjutalmazni.

— **A miskolci színház választmány** szombaton délután ülést tartott, melyen elhatározták, hogy a jövő színiévadra a színház elnyerésére pályázatot írnak ki. A választmány eme határozatát nem hagyhatjuk minden megjegyzés nélkül. Ugyanis a választmány eme határozata azt jelenti, hogy Csóka Sándor mehet, jövőre nem kell. Dehogy miért? Arról szó sincs. Mi már előző számunkban annak adtuk kifejezést, hogy jövő színiévadra Csóka Sándort közönségünk ismét óhajtja körében tudvözölni s ezen kívánságnak Csóka is hajlandó volt eleget tenni, de a mostani, rá nézve kellemetlen és sérelmes határozat után nem tud megállapodásra jutni. Akarta szerződöttni a vidék egyik legkitűnőbb és ünnepezt primadonnáját: Ledovszky Mariskát; de ezek után, mivel nem tudhatja, hogy ki lesz a színház (hisz hetek óta itt kullog Rakodezai színházgató egy tagja a minden egyes színházi választmányi tagnál jár, kel és hitegeti, csalogatja őket mindenféle édes-mázos ígéretekkel; és már Halmayné lábikrái is tündökölnék a messze láthatáron) nem is szerződötheti. Kívánatos lenne, hogy a választmány reperálja ki elkövetett ballépését. Legközelebb többet írunk.

— **Borsodvármegye közigazgatási bizottsága** tegnapi délután Lévay József h. alispán elnöke alatt ülést tartott, melyen a szakreferensek terjesztették elő szokásos jelentéseiket.

— **Rendkívüli megyei közgyűlés.** Borsodvármegye részéről f. évi november hó 19-én déli 12¹/₂ órakor rendkívüli közgyűlés fog tartatni, melynek egyedüli tárgya lesz: vármegyénk főispánjának dr. Miklós Gyulának főispáni hivatalába leendő ünnepélyes beiktatása. Ezen rendkívüli közgyűlésre a t. közönség és a t. bizottsági tagok tisztelettel meghívattak.

— **A Korona-szálloda** és vendéglő helyiségei e hó 17-én fognak ünnepélyesen megnyitni Radics Lajos zenéje mellett.

— **Új üvegyár a Sajó völgyön.** Hercz Zsigmond városunk szülötte, a miskolci kereskedelmi és iparkamara tagja, egy nagy szabású solin s tábla üvegyár létesítését tervezi. Az új gyár a Sajó völgyön, közel a miskolci-füleki vasúthoz fog létesülni. Minden ízében jelentékeny telep lesz, mintegy 500 munkással az eddigelő külföldről, főként Belgiumból importált solin- s táblatüvegek gyártását a technika jelen fejlődéséhez mérten fogja üzni s vármegyénk nagy gyarapodására, vidéke lakosainak biztosabb megélhetésére fog szolgálni. Az új gyárat egy részvénytársaság építi több mint fél millió frt alaptőkével. A részvénytársulat élén áll Hercz Zsigmond.

— **Fekete István miskolci ügyvéd „közveszélyes őrült.”** Szegény Fekete István most már tényleg megőrült. Mikor hivatalosan kimondották róla, hogy „közveszélyes” ember, akkor megadta magát a sorsnak s önmaga követelte megfigyelés alá való helyezését. Maga ment fel, a forma kedvéért hivatalosan kisérve Szikszay Ferencz városi hivatalnok által az angyalföldi tébolydába, majd innét átvitték a Lipótmezőre. Itt aztán Dr. Kovács és Dr. Niedermann egyetemi tanárok kimondották róla, hogy „közveszélyes őrült”. Ezen ítélet szegényre annyira hatott, hogy mint értesítenek, **tényleg meg is őrült.** Hivatalos beavatkozások és szekaturáknak lett áldozata. Tegnapi délután érkezett le a miskolci kir. törvényszékhez a lipótmezői tébolyda igazgatóságának értesítése, mely szerint Fekete István „közveszélyes őrült”-nek találtatott az orvosok által és mint ilyen a tébolydában állandóan ott fog tartatni.

Kikergetett jegyző. Eger-Farmonon 1892-ben megválasztották jegyzőnek Fazekas Vendelt, kit azonban a falu népének haragja mihamar utolért, Haragudott rá a falu népe azért, mivel velük soha sem érintkezett és gögös volt. Egy éjjel a falu népe elhatározta, hogy a jegyzőt a faluból családotól együtt kikergeti és butorát és ruhaneműit a falu végére viszi ki. Úgy is lett. 1892. december 24-én éjnek idején a falusi bíró dobszóval összehívatta a falu népet s ekkor elmentek a jegyző lakása elé és nagy rivalgások közepette követelték tőle, hogy menten — a zord, hideg időben — hagyja el a falut. A jegyző azonban a kellemetlen éjféli utazást vonakodott megtenni és felhívta a népet a béke megtartására; de a felbőszült néptömeg mit sem akart erről hallani s így a jegyző úrnak éjnek idején a legnagyobb foku hidegben kellett a falut elhagynia. Mialatt a jegyző a falut elhagyta, azalatt butorait is kidobták lakásából és másnap utána is küldték, de megrongálva és még sok is hiányzott. Pénteken tartotta ez ügyben a miskolci kir. törvényszék a büntügyi végtárgyalást, 87 egyén állott a vádlottak padján, kik közül a kir. törvényszék dr. Szaffka Dénes kir. alügyész vádbeszéde után a következő vádlottakat ítélte el: Sas Jánost 15 havi, Kolozsvári Károlyt 9 havi, Sas Sándort 16 havi, Veres Istvánt 9 havi, Sas Pált 3 évi, Zsáika Ignácot 3 évi, Nagy Andrást 3 évi, Nagy Andrást 3 évi, Veres Gerelyt és Józsefet 3—3 évi, Sas Imrét 3 évi, Török

Józsefet 3 évi, Veres Józsefet 3 évi, Pots Sándort 3 évi, Farkas Mihályt 3 évi, Zsányi Józsefet 3 évi és Dudás Pált 3 havi börtönrre ítélte. A vádlottak fellebezték.

— **A tiszti kardbojt megsértéséért** állítanak legközelebb egy tartalékos hadnagyot a katonai hadbírószék elé. A büntetés előreláthatólag a hadnagy rangtól való ledegredálás leendő.

— **A rendőri iktatói állásra** a pályázók száma folyton növekedik s előreláthatólag a közgyűlés a pályázók száma megfogja érni a tizenkettőt. Eddigi értesülésünk szerint pályáznak: Kemenczy Bertalan v.-pénztári tiszt, Hegyi Sándor a katonai ügyosztály iktatója, Bodnár Béni polgármester hivatali iktató, Puskás János békebírói végrehajtó, Schvarcz Árpád végrehajtó és Balajthy Sándor törvényszéki díjnok. A pályázók mindenikének van már egy csomó — ígért szavazata; de bizonyos mennyi van? — megmutatja a 15-én tartandó választó közgyűlés.

— **Affaire. Vadnay Tibor** m. tb. aljegyző múlt év október havában Tavassy Bélával, a pénzváltó és leszámító bank hivatalnokával karpárba vitt, mely Tavassy súlyos megsértésével végződött. A párbaj onnan keletkezett, hogy Vadnay Tibor levelet küldött Tavassy Bélának, melyben többek között ez foglaltatott: „Ön megsértette anyámat s ha ezéert elégtételt nem ad, megfogom fenytetni, a hol találom.” — A budapesti kir. törvényszék tegnapi ülésében e páros viaskodásért Vadnay Tibort négy heti, Tavassyt pedig négy napi államfogházra ítélte. A vádlottak a büntetés enyhítéséért, a kir. ügyész súlyosbításáért fellebezték.

— **Segéd-vizsgálóbíró.** A miskolci kir. törvényszék elnöke Ferenczi Géza kir. törvényszéki jegyzőt segéd-vizsgálóbírói teendők elvégzésével bizta meg.

— **Fiatalkorú gyilkosok.** Kis Puskás Lajos 20 éves suhancz, varbói lakos még husvétkor meggyilkolta alvás közben Veres János ottani fiatal egyént. A miskolci kir. törvényszék 5 évi fegyházra ítélte, a kir. tábla azonban 17 évi fegyházbüntetéssel sújtotta. — Gyöngyössi András 20 éves munkást, miskolci lakost a miskolci kir. törvényszék, anyósának meggyilkolásáért 5 évi fegyházra ítélte.

— **Bányaszerencsétlenség.** F. hó 10-én a parasznai Frigyes aknában Klincsik János munkás egy szénkocsi által úgy elütetett, hogy rögtön meghalt. Hulláját Dr. Sassy János és Dr. Havas Leó törvényszéki orvosok felboncolták. A helyszíni szemle és a vizsgálat megejtésére Ferenczi Géza segédvizsgálóbíró és Stizkala Béla jegyzőkönyvvezető lettek kiküldve.

A kolera Mező-Kövesden.

— Kiküldött tudósítónktól. —

Lapunk multi számában demontáltuk azon akkor városunkban elterjedt rémhirt, hogy M.-Kövesden kolera van. Tettük ezt olyan egyén bemondása alapján, a ki a m.-kövesdi előjáróság tagja s a kinek hivatalos kötelessége lett volna a szomorú tényről tudomással birni. Fájdalom, azóta személyesen s a helyszínen meggyőződünk, hogy demontációnk alaptalan s hogy M.-Kövesdre ottan lakó munkások tényleg behurcolták s elterjesztették az epidémiát.

Az eset magyarázata tudósítónk jelentése alapján röviden ez. M.-Kövesdi munkások a múlt nyár és ősz egész tartamán Mármaros vármegyében dolgoztak vasút építésen. Mármaros vármegyében a kolera folyton lappangott s most az őszi nedves idők beálltával a munkások közt ismét nagyobb mértékben lépett fel. A koleras vidékről a mező-kövesdiek szintén haza mentek. A vasúti állomáson pedig a nélkül, hogy alaposabb desinfekciónak helyezték volna őket alá, elbocsátották őket a városba. Ezek révén inficiálódott a város. A munkások megérkezte utáni napon már mutatkozott a baj. Egyszerre két ember betegedett meg a kolera tünetei közt. Az egyik meg is halt s bélsárát fel is küldték Budapestre hatósági megvizsgálás végett, a másik ember azonban meggyógyult, de rögtön megbetegedett a felesége, a ki 24 órai kinos szenvedés után szintén az ázsiai kolera tünetei közt meg is halt.

A baj oka főleg abban keresendő, hogy legutóbb a kereskedelmi miniszterium a koleraesetek elmaradása miatt az összes szállítási zárszabályokat feloldotta s így a baj terjedését hatóságilag megelőzni nem lehetett.

Vármegyénk hatósága ezen komoly esettel szemben a szükséges intézkedéseket meg is tette. Megjegyzendő, hogy hasonló, aggodalomra okot adó megbetegedés Bogácson is, Szentistvánon is előfordult s hogy úgy ezen helységek, mint M.-Kövesd nagyon alkalmas terep az epidemiának, mert az

alnép, a munkásosztály ezen községekben nem szereti nagyon a tisztaságot, rosszul étkezik s lakások rendben tartására nem sok gondot fordít.

Reméljük azonban, hogy Isten segédelmével közigazgatási hatóságainknak sikerülni fog a baj tovaterjedését megakadályozni az által, hogy a vonatkozó rendeletek pontosan és szigorúan végre fognak hajtatni az ősz és a tél egész folyamán a meleg idők beálltáig.

* * *

Kiküldött tudósítónktól a tegnapi nap folyamán a következő távirati értesítéseket vettük:

Mező-Kövesd, 1894. nov. 13.

(Délelőtt) Ujabb koleraszerű betegség ezideig nem történt A Mármarosmegyéből ide importált munkások vesztgár alá helyezettek. A lakosság szerfelett nyugtalan és izgatott.

Mező-Kövesd, 1894. nov. 13.

(Délután 3 óra) Gaszner Gyula főszolgabíró és az orvosok a legszükségesebb óvintézkedéseket megtették.

(Este 7 óra) Semmiféle újabb megbetegedés nem történt és az óvintézkedésekből előreláthatólag nem is fog történni.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Németh Imre**
Kiadó: **Wesselényi Géza.**

Dr. Havas Leó

lakik november 1-től

5-6

Széchenyi-utca 36. sz. a.

(Seper-szállodával szemben.)

Dr. Dobos József

lakása

5-6

● november 1-től ●

Széchenyi-utca 52. sz. a.

Friedman Samu-féle házban.

Olajfestékek, bőrkenőcs.

Van szerencsénk a n. é. közönség tudomására hozni, hogy **Miskolcon, Széchenyi-utca 21. szám alatt a „Lloyd-szálloda mellett** egy a mai kor igényeinek megfelelő

föld-, olajfestékek, lakkok és vegyeszeti termékek

gyári raktárt nyitottunk.

Üzletünkben továbbá kapható: **gyertya, szappan, petroleum, gópolaj, terpentín, borostyánfénymáz, üvegtapasz, enyv, bőrkenőcs, kocsikenőcs stb. stb.**

Többévi szaktapasztalataink, valamint a legnagyobb gyárakkal való összeköttetéseink elég biztosítékot nyújtanak arra, hogy a n. é. közönség a legjobb árut a legolcsóbb árak mellett szerezhesse meg.

Azon reményben, hogy a n. é. közönség megrendelésével benünket megtisztel, maradjunk magunkat b. pártfogásába ajánlva

6-6 kiváló tisztelettel
Grosz Testvérek.

Valódi amerikai petroleum.

Elveszett tárcza.

Hétfőn, november 12-én egy piros bőrtárcza 5 drb 10-es bankóval és több okmányoszerű papirokkal Miskolcon a Hitelbank tájékán elveszett. A tárcza becsületes megtalálóját kéretik azt e lapok kiadóhivatalába 10 frt jutalom mellett visszamartatni.

REIDINGER BÉLA Korona-szállodája Miskolczon.

A Korona-szálloda megnyitása!

Van szerencsém tisztelettel értesíteni a n. é. közönséget, hogy Miskolcz város tulajdonát képező, a Széchenyi-utcán, a város legszebb helyén ujjonnan épült elsőrangú két emeletes

Korona-szállodát

35 vendégszobával, az étkező- és kávéházi helyiségekkel együtt, a mai modern ízlés legkényesebb követelményeinek megfelelőleg bebutoroztam s berendeztem, és

szombaton f. november hó 17-én

déli 1 órakor a kávéházat, este 6 órakor az éttermet RADICS LAJOS zenekarával megnyitandom.

A midőn ezt a n. é. közönség tudomására juttatom, egyttal biztosítom arról, hogy egyedüli és főtörekvésem leendő: kiváló konyha, valódi italok és előzékeny szolgálat által becses pártfogásukat és teljes meglegedésüket kiérdemelni.

Az e téren hosszú időn át gyakorlatilag szerzett tapasztalataimat — többek közt 6 éven át Miskolczon mint a „Pestváros“-szálloda bérlője is — nagyrabecsült vendégeim igényeinek kielégítésére fogom fordítani.

Miskolcz, 1894. november hó

Kiváló tisztelettel

Reidinger Béla, szállodás.

Dr. Engel Arnold

és

Dr. Németh Imre

ügyvédek

egyesített ügyvédi irodája

1894. november 15-től

Városháztér 4-ik szám alatt

Dr. MARKO-féle házban van.

Hivatalos órák d. e. 8-12-ig d. u. 2-6-ig.

Árverési hirdetmény.

A „Miskolczi Hitelintézet“

részéről közhírré tétetik, hogy a következő számokkal jelzett elévült zálogtárgyak, ugymint ékszeresek 5678, 5932, 6315, 7663, 8511, 8599, 8984, 9135, 9200, 9340, 9349, 9356, 9361, 9381, 9382, 9399, 9472, 9514, 9565, 9625, 9652, 9661, 9696, 9793, 9873, 9893, 9957, 9958, 10011, 10017, 10034, 10049, 10092, 10102, 10192, 10228, 10257, 10298, 10317, 10333, 10406, valamint értékpapírok 675, 8762, 8763, 9305, 9347, 9350, 9393, 9430, 9549, 9664, 9672, 10246, 10293. a Miskolczi Hitelintézet helyiségében

1894. évi december hó 6-ik napján

dél előtt 9 órakor el fognak árvereztetni.

Az illető zálogtulajdonosok figyelmeztetnek, hogy a fent számozott zálogtárgyakat az árverés napjáig kiválthatják.

Kelt Miskolczon, 1894. október hó 9-én.

A „MISKOLCZI HITELINTÉZET“ igazgatósága.

TELEFON! TELEFON!

Értesítés.

Van szerencsém a t. cz. közönség becses tudomására hozni, hogy raktáramban hántott fát is tartok készletben, s b. rendelvényeinek lehető leggyorsabb eszközlése céljából üzletemben telefon-állomást létesítettem. — Megrendelések felvételével.

Goldstein Mór

(lakik Király-utca 4. sz.) Békefi Andor, Jaulusz Gábor, ifj Wechsler Sámuel szállító és Nagy Miklós urakat bízam meg.

Fa-áram:

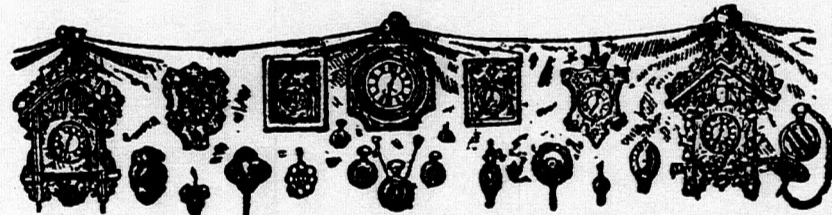
2 mtr. bükk hasáb	5.60
2 " tölgy	5.10
2 " bükk dorong	4.70
2 " tölgy	4.30
2 " I. oszt. hántott	5.10
2 " II. " " "	4.70
2 " aprított bükk	6.50
2 " " tölgy	6.00

Miskolcz város területén házhoz szállítva. Magam a t. közönség becses pártfogásába ajánlva, vagyok kiváló tisztelettel

Neumann József.

TELEFON! TELEFON!

Mindennemű ékszer- és órajavítások gyorsan és jutányosan készíttetnek. Vidéki megrendelések gyorsan, pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Régi ékszerártyak legmagasabban becséreltetnek vagy vásároltatnak. Tölem vásárolt óráknál 2 évi, javításoknál és használt óráknál 1 évi lelkiismeretes jótállás vállalatik.

BURGER L.

ÓRAS és ÉKSZERÉSZ

MISKOLCZON, Széchenyi-utca 123. sz. a., Tóth Pál-féle házban. Angol és svajczi órák raktára.

FALI- ÉS ZSEBÓRÁK JEGYZÉKE.

Nagy inga óra	7.80 frttól felj.	Finom ezüst anker remontoir	14.— frttól felj.
" ütőóra	11.—	kettős fedél	1.20
" negyedóra ütő	25.—	Fali járó keret óra	2.20
Francia ébresztő	2.20	" ütő	2.20
Vasuti	3.—	Valódi tullaórák	14.—
Irodai kerek fali óra 8 nap felhuzó	3.80	" dupla köpeny	20.20
Nickel hengeróra	4.—	Kis inga járó óra	5.—
Finom ezüst hengeróra	5.—	Ugyanaz ütővel	7.—
" " remontoir	5.50	Vasuti ébr. óra naptárral	3.50
" " remontoir	7.50	Renaissanc stíli inga óra	12.—
Duplafedelű ezüst rem.	9.—	Ugyanaz ütő szerkezettel	17.—
Ezüst anker remontoir	10.—	Egyszerű kakukos óra	5.—
Fin. női heng. órakulcsos	13.—	Svájci ház kakukos óra	8.—
Finom női arany hengeróra	18.—	Disz serkentők	8.—
dupla fedél	18.—	Ebédő órák	16.—
Finom ezüst anker rem.	12.—	Fali serkentő óra	3.50

14 próbás aranygyűrűk 1.50-től feljebb. Arany függők 1.20-tól feljebb. Valódi gyémántgyűrűk 7 frttól feljebb. Fülbevalók 7 frttól feljebb. Ezüst láncok 2 frttól feljebb.

13-15 KOSSUTH-ÉBRESZTŐ ARCZKÉPPÉL 2 FRT 60 KR.